

Stikkan gjorde mig tvångsberoende av hits

Av Maria G Francke

Först publicerad: 6 maj 2007 12:54

Senast uppdaterad: 6 maj 2007 12:55

Jag hör ibland mig själv säga att jag växte upp med Abbas musik. Det är fullständigt ljug. Mina första musikaliska minnen har jag till vad som spelades på radion under slutet av sextiotalet och början av sjuttio-talet, innan Abba slog igenom.

Vi hade ingen ordentlig skivspelare, det fanns ingen särskilt musikintresserad i min omgivning – radion blev en av mina bästa vänner. Och musik som fick mig att vilja höra den igen blev min musik.

Där kanske mitt tvångsmässiga beroende av hits föddes.

Mycket av de svenskspråkiga låtar som spelades på radion vid den här tiden var översatta utländska hits – ”Mamma är lik sin mamma” (”Sadie, The Cleaning Lady”) med Siw Malmkvist, ”Sånt är livet” (”You Can Have Her”) med Anita Lindblom och ”Du har en vän” (”You’ve Got A Friend”) med Lill Lindfors är talande exempel.

Många av översättningarna gjordes av Stikkan Anderson, särskilt innan han för alltid bands ihop med Björn & Benny. Sammanlagt skrev han 3000 texter på 25 år, vilket är ungefär en text var tredje dag. Nu har 43 av dessa texter samlats ihop på dubbelalbumet ”Text: Stikkan Anderson” (Polar/Universal).

För mig är det en resa rakt in i barndomen igen, till den tid jag lärde mig älska musik.

Och när jag lyssnar idag har jag lätt att sätta mig in min barnsliga fascination inför dessa sånger. Det är tjugiga kvinnor (Monica Zetterlund!) och män (Lars Lönndahl!) som sjunger, melodierna erbjuder perfekt verklighetsflykt och även om jag väl inte förstod allt då så är texterna välskrivna, smarta och roliga. Feelgood-musik av bästa klass.

Dessutom av ett slag som står sig. Visst finns det en handfull överflödiga spår här men i stort ligger bästföredatumen ännu långt fram.

Det sägs att grunden till Stikkan Andersons textskrivande var att han var en hängiven korsordslösare. Det gav honom ordförrådet och pusslarglädjen och att han kunde få till fina rim som "midnatt" och "tid att" som i "Lycka" med Björn & Benny.

Översättningen av "Little Green Apples" heter "Gröna små äpplen" och sjöngs in av Monica Zetterlund 1969 och är en av de vackraste kärleksförklaringarna i popform som någonsin gjorts. Z på sin vokala topp, ett utsökt komp och en text som är fulländad.

Ett annat absolut guldkorn är omgörningen av "The Most Beautiful Girl" till "Vill du låna en man" som Frida sjöng in 1975, alltså efter Abbas genombrott.

"En dans på rosor" med Anita Lindblom, "Måndag måndag" med Anna-Lena Löfgren, och "Är det konstigt att man längtar bort nån gång" med underbara Lena Andersson – många av texterna är som små noveller, det är popmusikkonst på hög nivå.

Min barnsliga fascination har med åren bytts ut mot en något mognare,
men ännu är detta musik som får mig att må bra nästan närsomhelst.